

REGLUR

um hreindýraveiðar árið 1989.

1. gr.

Heimilt er að veiða allt að 353 hreindýr í Norður-Þingeyjarslýslu, Múlasýslum og Austur-Skaftafellssýslu á tímabilinu 1. ágúst til 15. september árið 1989. Þó getur ráðuneytið leyft veiðar á öðrum árstíma, ef sérstakar ástæður mæla með, að höfðu samráði við hreindýraeftirlitsmenn, sem hlut eiga að máli.

2. gr.

Tala þeirra dýra, sem veidd verða samkvæmt 1. gr., skiptist þannig milli eftirgreindra hreppa og kaupstaða:

1. Fjallahreppur	2	hreindýr
2. Skeggjastaðahreppur	2	—
3. Vopnafjarðahreppur	7	—
4. Fljótshreppur	35	—
5. Jökuldalshreppur	35	—
6. Fellahreppur	14	—
7. Tungahreppur	14	—
8. Hlíðahreppur	5	—
9. Hjaltastaðahreppur	15	—
10. Borgarfjarðahreppur	20	—
11. Seyðisfjarðahreppur	2	—
12. Seyðisfjörður	2	—
13. Skriðdalshreppur	18	—
14. Vallahreppur	20	—
15. Egilsstaðabær	8	—
16. Eiðahreppur	11	—
17. Mjóafjarðahreppur	6	—
18. Norðfjarðahreppur	20	—
19. Eskifjörður	25	—
20. Reyðarfjarðahreppur	6	—
21. Búðahreppur	2	—
22. Fáskrúðsfjarðahreppur	2	—
23. Stöðvarhreppur	2	—
24. Breiðdalshreppur	7	—
25. Beruneshreppur	7	—
26. Búlandshreppur	6	—
27. Geithellnahreppur	11	—
28. Bæjarhreppur	10	—
29. Nesjahreppur	10	—
30. Hafnarhreppur	4	—
31. Mýrahreppur	15	—
32. Borgarhafnarhreppur	10	—

Samtals 353 hreindýr

3. gr.

Auk þeirra hreindýra sem skiptast samkvæmt framansögðu, getur ráðuneytið leyft veiði nokkurra dýra í viðbót ef henta þykir, m. a. handa söfnum, til vísindalegra rannsókna o. þ. h. og koma þau dýr ekki til skipta. Veiðin fari fram undir eftirliti hreindýraeftirlitsmanns, sbr. 5. gr.

4. gr.

Andvirði felldra hreindýra, sbr. 2. gr., greiðist í reikning hlutaðeigandi sveitarsjóðs en hver hreppsnefnd (bæjarstjórn) skiptir fénu innan síns svæðis. Skal hreppsnefnd fyrst og fremst láta þá bændur, sem fyrir mestum ágangi verða af hreindýrum á beitolönd sín, njóta arðs af veiðunum en síðan sveitarsjóð, enda greiði hann þóknun þeim mönnum sem eru hreindýraeftirlitsmanni til aðstoðar við veiðarnar, sbr. 5. gr. Heimilt er þó að þeir fái í sinn hlut hreindýraafurðir í stað greiðslu.

Valdi hreindýr spjöllum eða geri átroðning á eyðijörðum, er heimilt að taka nokkurt tillit til þess við skiptingu arðs af hreindýraveiðum.

Ekki er heimilt að selja veiðileyfi.

5. gr.

Einn hreindýraeftirlitsmaður skal vera í hverjum þeirra hreppa og kaupstaða, sem nefndir eru í 2. gr., nema samkomulag verði um það að einn eftirlitsmaður verði fyrir tvö sveitarfélög. Skal hann ráðinn af menntamálaráðuneytinu að fengnum tillögum hlutaðeigandi hreppsnefndar og að höfðu samráði við sýslumann. Ráðuneytið ákveður og greiðir fasta þóknun hans fyrir starfið.

Hreindýraeftirlitsmenn ráðuneytisins framkvæma ásamt aðstoðarmönnum, sem þeir velja, þá fækkun hreindýra sem ákveðin er.

Aðalumsjón með hreindýrunum annast sá eftirlitsmaður, sem ráðinn er fyrir Fljótsdalshrepp og hefur hann einnig umsjón með störfum hinna eftirlitsmannanna.

Hreindýraeftirlitsmenn og aðstoðarmenn þeirra hafa ekki heimild til að fella hreindýr í öðru sveitarfélagi en því sem þeir eru ráðnir fyrir, nema með samþykki hlutaðeigandi sveitarstjórnar og að höfðu samráði við hreindýraeftirlitsmann.

6. gr.

Þeir einir mega annast fækkun hreindýra, sem til þess hafa næga skotfimi og kunnáttu í meðferð skotvopna að dómi hlutaðeigandi lögreglustjóra. Gætt skal þess að þeir fullnægi ákvæðum laga um leyfi til að eiga og nota skotvopn, sbr. lög nr. 46/1977 og reglugerð nr. 16/1978, sbr. reglugerð nr. 174/1979 og reglugerð nr. 474/1988. Aðalhreindýraeftirlitsmaður ákveður hvaða tegund og stærð skotvopns (riffils) skuli nota. Eigi er þó leyfilegt að nota minni stærð riffils en cal. 243.

7. gr.

Sá, sem særir dýr, er skyldur til að gera allt hvað hann getur til að aflífa það. Reynist það ekki framkvæmanlegt, er honum skylt að tilkynna það eftirlitsmanni og aðstoða hann við að aflífa dýrið.

Hvoki má skjóta hreindýr úr vélknúnu farartæki né nota það til að smala hreindýrum á ákveðinn veiðistað.

8. gr.

Hreindýraeftirlitsmenn skulu gæta þess vandlega að hreindýr séu ekki veidd á þeim slóðum, þar sem þau eru að nema ný lönd og talið er æskilegt að þau hagvenjist, heldur þar sem ætlunin er að bægja þeim frá.

9. gr.

Hreindýraeftirlitsmenn skulu sjá um að veidd séu þau dýr, sem minnstur skaði er að fyrir eðlilegan viðgang hjarðarinnar. Þeir skulu senda ráðuneytinu skýrslu um veiðarnar strax að veiðitíma loknum.

10. gr.

Athygli er vakin á að skv. lögum nr. 30/1966 um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum er óheimilt að hafa hreindýrakjöt til sölu, nema það hafi verið skoðað og metið af dýralækni.

11. gr.

Brot á reglum þessum, sem settar eru skv. lögum nr. 28/1940 um friðun hreindýra og eftirlit með þeim, sbr. og breytingu á þeim lögum nr. 72/1954, varða sektum eða varðhaldi, sbr. lög nr. 75/1982.

Reglur þessar öðlast þegar gildi og falla jafnframt úr gildi reglur nr. 366/1988 um hreindýraveiðar árið 1988.

Menntamálaráðuneytið, 27. júlí 1989.

Svavar Gestsson.

Pórunn J. Hafstein.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða.

Samkvæmt 62. gr. orkulaga nr. 58, 29. apríl 1967 og 10. gr. laga nr. 66, 31. maí 1976, hefur ráðuneytið staðfest eftirfarandi breytingar á gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins og Orkubús Vestfjarða, frá og með 1. ágúst 1989:

Gjaldskrá Rafmagnsveitna ríkisins, nr. 176, 20. mars 1989:

Liðir A1 og A2, orkugjald, lækkar um	5.0%
Liður A5, orkugjald af notkun umfram aflstillingu, lækkar um	5.0%
Liður B1, aflgjald, lækkar um	5.0%
Liður B1, orkugjald, lækkar um	5.0%
Liður B3, aflgjald, lækkar um	5.0%
Liður B3, orkugjald, lækkar um	5.0%

Aðrir liðir gjaldskrárinnar eru óbreyttir.

Gjaldskrá Orkubús Vestfjarða fyrir raforku, nr. 166, 20. mars 1989:

Liðir A1 og A2, orkugjald, lækkar um	5.0%
Liður A5, orkugjald af notkun umfram aflstillingu, lækkar um	5.0%
Liður B1, aflgjald, lækkar um	5.0%
Liður B1, orkugjald, lækkar um	5.0%